

Mưa chiều Thuân

Cứ tưởng xuân về thắm với tươi,
Trời hồng khoe mãi những hoa cười.
Không ngờ mưa lại thâu màu nắng
Những hạt dài giăng trải lối đời.

Lất phất giọt rơi ướt áo dài .
Kim cương óng nạm cánh hoa mai .
Màu trinh gót gió mai rơi rụng
Tóc liễu long lanh thả dặm dài ..

Núi rửa mưa trời ánh mắt xanh,
Đôi gôn tròn biếc lá thông cành.
Cánh bướm trắng mỏng mong manh gió,
Mưa nhột triển lộng sóng vô nhanh.

Gió muốn đưa màu xuân ấm sang,
Vàng tươi đậm ướt cánh hoa vàng.
Dưới mưa cô kẻ lang thang dạo ...
Thì hứng xuân tình xin quá giang.

Tường trắng vôi hàng tre đứng bên,
Chữ nổi nét sắc đậm đầu trên.
Rêu phong mái ngói xanh từng chỗ,
Cửa rộng, vòm cong, lát gạch nền.

Cánh gỗ lim mình tròn láng đen,
Chốt ngang to bản nặng cài then.
Điểm canh mỡ cá trên tầng thượng,
Tuần điểm canh khuya tiếng trống đến.

Bãi cỏ đang đông tiếng trẻ đùa,
Cây đa rợp bóng lúc trời trưa.
Cu già hồng mắt nghe điệu sáo,
Phò phát hàng lau ngọn gió đùa.

Nhè nhại mô hôi, rít thuốc lão,
Lúc diễn bấp thịt nổi u cao.
Vài cô thợ cấy nâu màu yếm,
Quạt nón liền tay để gió vào.

Nhón nhịp chiều quê đứng cổng làng,
Đàn trâu i ạch bước đi ngang.
Về nhà khắp khò vui chân bước,
Tiếng nói cười như sóng tiếng vang.

Kỷ niệm quê hoài trong não tim,
Đất người mơ tưởng cứ đi tìm.
Dòng sông đi vắng êm đêm đó,
Chảy lại vào hồn lan sóng im.

29-7-1983.

21
85

Reo vui tiếng lửa ánh hồng,
Thở hơi ấm áp đêm đông tuyết về.
Ngoài trời gió bước lê thê,
Không gian phủ trắng nẻo cảnh trò.
Tình êm trong mái lều thô,
Lung linh bạch lập ý mở chốt tim.
Một giây lặng lẽ lời im,
Rồi nghe nói nhỏ tiếng tim rạt rào.
Nàng thò dây thừng ước ao,
Tung hoành ngọn bút hồn vào giấy trình
Miên man triều sóng dằng tình,
Anh say tử đẹp bóng hình bên em.
Lời thắm nàng nói giọng êm,
Đam mê nét đẹp hoa sen gót hài.
Đông thò tí tắp dậm dài,
Chơi với sóng mực vẽ họa thơ xinh.

Nàng Thơ

VĂN, MIÊU

Văn học ngàn năm những chữ vàng,
Rêu phong bia đá miếu Văn Lang.
Tuồng hồn kẻ sĩ còn quanh quất,
Lưu dấu thời gian để tiếng vang

HOA SÚNG

Những cánh gà xinh : hoa súng ao,
Nhụy vàng hệ mở nắng ra vào.
Lá xanh phảng lảng em dòng nước,
Ảnh bóng hoa năm cho sóng chao.

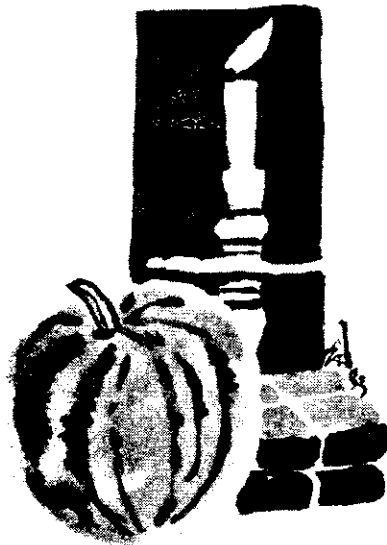
TRĂNG HẠ

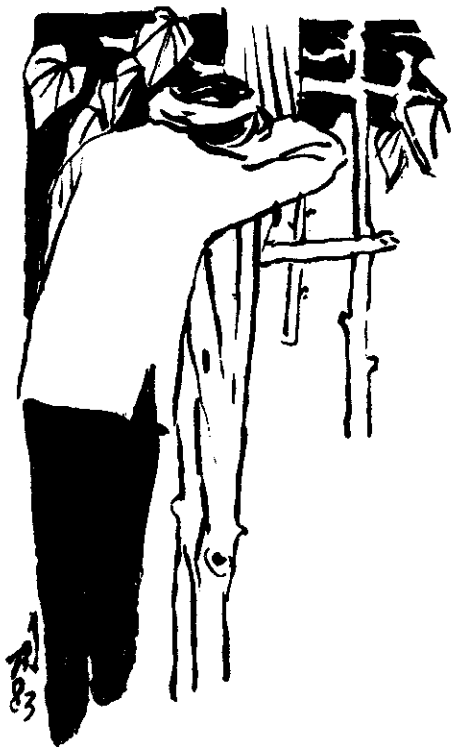
Một má trăng xinh đẹp giữa trời,
Nước, mây say lạc nẻo chơi vơi.
Núi xa nạm tuyết vàng lên mắt,
Thi sĩ thuyên trắng kêu gió thổi.

24-5-1983.

Cơm Tết

Ánh văng hồng lạp lung linh,
Sợi trâm hương tỏa dăng tình gia tiên.
Trang nghiêm nét chữ thánh hiền,
Hai hăng câu đối dăng huyền nền son.
Bên mâm ngũ quả no tròn,
Khung vàng di ảnh còn hồn cha ông.
Cành đào điểm đẹp cánh hồng,
Giao thừa cung kính hướng lòng tình dâng.
Đẹp sao đại đóa cúc vàng,
Dung nhan phô sắc xuân sang tuổi màu.
Thiêng liếng giây phút nhịp cầu,
Ngày nay hòa nhập một màu hồn xưa.

Giàn Quê

Những lá trầu xanh nhạt sắc vàng,
Chiều đi bước nhẹ nắng sang ngang.
Hàng cau lồi sớm tình thắm hối,
Nghiêng bóng thân dài xin qua qiang.

Bà nội lom khom đứng hái trầu,
Hương thơm gió thổi mây tầng ngâu.
No tròn căng thịt thơm mùi mít,
Lôm đóm đen mầu trái gộc dầu.

Riêu xít gã con bới gộc tre,
Hoa đao đỏ thắm sắc trưa hè.
Chùm soan tím nhạt rỏi thêm cũ,
Tiếng động giạt mình chim lẳng nghe.

Quá khứ về trong lúc nhớ nhà,
Vườn xưa cây mộng cũ hương hoa.
Ngân trắng xa cách mầu non nước,
Bằng lẳng tình quê nắng xế tà.

-- 16/8/1983 --

màu sao
Tiêm

Ngây thơ tình
Đánh em xinh
Tay ngà quần
Tà áo trinh

Anh sướng sở
Mắt ai mờ
Em bến lữ
Nhận vấn thơ

Chiều gió lộng
Tóc em bay
Hôn anh say
Tìm thơ mộng

Anh và em
Bóng hoa thêm
Nhím im lặng
Màu sao đêm

Minh

Sắc đẹp vào duyên ừ với nhau,
Dung nhan lộng lẫy điểm pha màu.
Xinh sao ! Hòa hợp hơn cung nhạc
Hôn tiếng thổi gian yang khúc tâm.

8/1982

Tết kì Chua

Ánh nển lung linh trước điện thờ,
Vàng son lấp lánh tỏa hương mờ.
Chú đèn câu đối nển son đỏ
Ngũ quả no tròn tươi sắc phô.

Ao trắng trùng trùng mặt chiếu vàng,
Chị, em tay chấp uất dưng nhang.
Lâm râm khẩn nguyện cùng tam bảo ..
Hai mái dàu xanh một tấc thành.

Ước vọng ngày sau thiếu nữ xin,
Gia đình phúc, lộc một niềm tin.
Tết thiêng còn mãi hồn dân tộc
Cảnh đẹp ngày xưa cứ mãi tìm.

Bài học

Xinh nhỏ đen đen thối mực thân,
Nam vãng đầu khắc một kỹ lân,
Đồng sơn chữ nổi duyên mẫu chữ,
Một nét gầy thon thon đóa lan.

Ngồi thờ se trơn duyên dáng thớ,
Tay tiên giáng bút đẹp trời mờ,
Nhớ hôm mãi mực xin cha viết,
Bài cô thi yêu những đợi chờ.

Hầu rượu chiêu thu hỏi ý cha,
Một tên hai chữ trích thơ hoa,
Mắt vui người giảng, a con hiểu!
Chiết tử lời thơ dầu ngọc ngà.

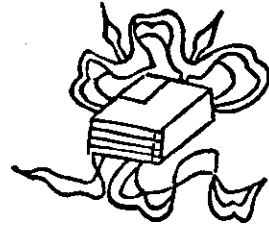
Một thớ xa xưa đã hiện về,
Không gian bùng dậy về say mê,
Ngoài hiên nắng xê vàng hoa, kiềng...
Đàn lý mùa hương ướm bóng què.

24/5/1983

Gót ngọc vấn chuông đã giáng trần,
Hào quang ngũ sắc một hồng vân.
Từng câu hương ngát hoa phong nhụy,
Gieo mỗi vần xinh mỗi cánh lan.

Sắc nét hoa dung, lông lẫy mầu,
Ba ngàn dư lệ mấy trăm câu.
Hàng hàng châu ngọc thêu hoa chú[~]
Như đẹp vầng trắng lông bóng cầu.

Tuyệt phẩm tình thơ nét nạm vàng,
Xứng danh truyền thống một Văn lang.
Ngân sau còn nhớ công người trước,
Như thấy hôn Kiêu thu chớm sang.

Nguyễn Kiêu

Như thác vàng trắng ngọc tối trời,
Như bình minh nạm sáng ra khơi
Như vườn ngự uyển chiều xuân sớm,
Thòm ngát rừng lan thỏ đón mỗi.

Lời ngọc, hương ngà, nét thắm duyên,
Hàng hàng thơ nhạc đẹp cung huyền
Lúc vui gom mộng trời, chim, bướm,
Nuối tiếc triều xưa giọng Đỗ Quyên.

Còn mãi ngân sau tiếng Nguyễn Du,
Hôn Kiêu vang vọng gió vi vu.
Ba trăm năm lẻ đầu dài lấm,
Kỷ niệm người trong hương chớm thu.

Khăn trời xanh bóng giáo đường,
Rủ bên mái đỏ què thường ngày nào.
Trắng mây màu tháp đứng cao,
Cửa vòm ngũ sắc nắng vào lầu chuông.
Mẫu dòn đỏ thắm ven đường,
Chào nghiêng mai tóc còn vương hương nhài.
Thuốt tha duyên trắng áo dài,
Ngại ngừng bước chậm nắng cái gót son.
Ngắm em đuôi mắt ai mòn,
Cung chiều kinh lễ như cơn hóa âm.
Đứng xa anh nguyện lời thắm,
Tình dâng Thiên Chúa hôn ngấm tiếng lòng.
Long lanh đáy mắt em trong,
Ngây thơ bến lén má hồng ý trinh.
Máu vẽ tim nhuộm lối kính,
Tú đôi môi ấy lời xinh ý vàng.
Răng đây néo thuộc thiên dang,
Giáng Sinh thánh nhạc vang vang độ nào.
Cung trầm mà ý dâng cao,
Nhìn em anh tưởng hoa chào chim ca.
Răng sao thuở đó ngọc ngà,
Sao đèn lộng bóng mắt hoa sáng ngời.
Men nào tình dây chơi vơi,
Hôn hòa âm đã vào đối thuở xưa.
Đồng thường biết thuở nao vừa,
Ngát ngây biến mộng dư thừa sóng tim.

Giáng
sinh
cho
Em

Hoa
Quân

Hoa đã đi về trong mắt ai,
Dung nhan kiều diễm nét trang đài
Anh đi vào mộng băng xuân đẹp,
Ngây ngất chìm hôn đêm liễu trai.

Đo
Mang
Thức
Tài

Sóng nước bập bênh cô lái ngoan,
Buông chèo thuyền nhỏ bước theo làn.
Nước sóng sữa mặt phù sa đỏ,
Mái tóc huyền cài hoa tím soan.

Tròn lẩn tay gà áo sẫm nâu,
Khăn vuông mỏ quạ chòm phai màu.
Gió đưa nắng mãi lưng hoa lý,
Hát ví' vào không gian mây cầu.

Theo sát thuyền nan dăm lục bình,
Vi yêu mắt sắc nụ cười xinh.
Lững lờ mây gió theo cô lái,
Nhất quía nên đâu dăm tỏ tình.

14-11-1982.

cán 70: 70

Bút viết rồng bay nạm ánh vàng,
Hai hàng nét ngọc ý xuân sang.
Tung hoành phụng múa không gian rộng,
Đỗ rúc dòng sông, chừ quá giang.

23-5-1983.

hoa

Đứng ngắm em hôn anh muôn say,
Môi em đỏ thắm nắng hồng đây.
Tay thon ngọc bích mở tình đây,
Đề gió si tình chim đứng ngây.

23-5-1983

Sông nước

Quê xưa

Bèo nước bình bông trôi khúc sông,
Phù sa lớp lớp sóng nâu hồng.
Đầy dòng sữa đất nuôi dân tộc,
Một Việt thơm danh giống Lạc Hồng.

Cây đước làm duyên rửa gót chân,
Hàng hàng dừa nước đến chia phần.
Đìa sông lúc nhúc tôm cùng cá,
Trăng nước câu hò vang tiếng ngân.

Chiếc vó bè căng cao đứng im,
Đàn ngan không nói cũng đi tìm.
Mũi chèo lấp loáng loang dòng nước,
Cả mai trường giang sợ đứng tim.

Vù sữa dư thừa nuôi sống dân,
Cánh đồng chia sẻ biết bao lần.
Việt tươi hi' hưởng mùa tôm cá,
Biển lúa phù sa vườn gót chân.

Mạch máu tình phát xuất trái tim,
Về nguồn dân tộc mãi đi tìm.
Như sông nhớ nước dài năm tháng,
Như mạch tử trường nhớ chất kim.

19/8/83

Tre ngà nghiêng ngả lối về,
Cỏ gà giăng mắc đường quê nắng mòn.
Chuối tiêu ngọc bích non non,
Bồ đề trâu mẹ, ghé con theo đàn.
Đồng chiêm sóng nước trắng tan,
Con thuyền buồng thả nguyệt cầm tiếng tờ.
Lùng vò rượu, một túi thơ,
Hàn huyền trĩ kỷ, bàn cờ diêm quân.
Tết về xác pháo hồng sân,
Cây nêu khánh đất, tiếng ngân chuông chùa.
Sân đình đồ vật ảnh thua,
Linh thiêng lễ bái đầy mùa trăm hương.
Gió đưa tà áo thơm vàng,
Trai làng khăn nhiễu, áo lương quân dài.
Anh vàng thôn nữ bóng tai,
Tiêu thủ khuê các gót hài nếp tổ.
Nghiêng nghiêng vành nón bãi thò,
Tóc mai buồng thả net mờ diêm huyền.
Thanh bình đẹp vẽ thân tiên,
An vui nếp sống dân hiền thôn quê.
Sau mùa, gió mát chiều về,
Thả diều nhạc sáo ven đê nắng tà.
Trẻ ãa, chạy, nhảy, reo, la...
Ung dung gậy trúc cụ già đứng trông.
Chơi với những cánh diều hồng,
Hoà âm bộ sáo nhạc trong nắng vàng.
Hàng năm nhộn nhịp hội làng,
Thi xôi gạo trắng tròn trắng hạt đều.
Cốm hồng thu chòm cười "sẻ",
Cúng đình nhã nhạc, tiếng kêu hát chèo.
Những nàng thôn nữ ngó theo,
Lững trờn, cột mỏ trai leo giắt cỏ.
Cổng làng trong ánh sương mờ,
Ra đồng rộn rã trâu, bò, người đi.
Duyên cô làm cô hát thi,
Eo thon, tròn lả, dây thi nõ nang.
Trông quân, cô lả nhạc vàng,
Tiếng cười trong trẻo bên đàng cái quan.
Lững lờ bầu năm, mướt dần,
Quán cây đa bên đò ngang sông đào.
Cô hàng nước với tay trao,
Bát chè thơm ngọt ngọt ngào lối thừa.
...
Xa quê nhớ mấy cho vừa,
Vào vùng kỷ niệm dư thừa nhạc tim.

Thôn xưa

Thia Tay

Ra đi không nói một câu gì,
Ngày ấy ai ngờ buổi biệt ly,
Giọng nói điện đêm sao nước nờ,
Đem thơ tặng lại lúc vu qui.

Kỷ niệm hồn còn mãi thiết tha,
Yêu anh sẵn sức đẹp tay ngà,
Đêm trắng, chiều tắt ca, hồ, hát.
Ngây ngất đôi xuân say bướm hoa.

Em biết tình yêu sẽ dở dang.
Say mê vương nét buồn mang mang.
Đang vui bỗng thoáng sầu thương gợn,
Cười gượng long lanh mắt lệ hàng.

-- 1979 --

Không

Muốn hỏi em bây giờ có nơi ?
Để lòng anh vẫn cứ chơi với.
Thuyền tình lơ lửng chưa vào sóng,
Thoáng gặp mà yêu chẳng có với.

Xuân

Chú thỏ chồi xuân dưới gốc trà,
Khoe màu trắng đẹp, cánh lan hoa.
Ngây người đừng ngắm loài bóng tím.
Và lắng nghe lời thông gió ca

Con sóc mùa xuân đã thức rồi,
Hoa rừng mở hội đã lên ngôi ...
Dung nhan sỏi đá đông năm cũ
Tuyết rửa tô màu sơn thắm môi.

Hường núi đi tìm ai cố nhân,
Khoe mùi thơm nhẹ khắp xa gần.
Màu trời lãng mạn da xanh biếc,
Nhựa réo chồi tim sỏi nảo gân.

Mẹ già tóc trắng sợi sừng
 Da nhăn, má hóp, còng lưng thàng ngày.
 Vì con đâu quên hao gầy.
 Tay trở xương sấu, mắt mấy đấng mờ.
 Thời ly loạn Mẹ buồn lo.
 Cầu Trời, khẩn Phật ban cho an bình,
 Thấy con mắt sáng, nụ xinh,
 Nhà nghèo, cửa khó, còn mình trưởng xa.
 Ôm con vuốt tóc, lệ nhòa,
 Sao con đi học Mẹ Cha an lòng.
 Đường trơn gánh gạo lưng còng,
 Cho con trọ học Mẹ mong nên người.
 Đến ngày con tuổi hai mươi.
 Tiến con đi lính lộng người âu lo.
 Ở Trời thưởng hộ phù cho.
 Bom xa, đạn trớn, giặc mờ hòa bình.
 Tin về con đã thường binh.
 Chăm nuôi vất vả hết tình Mẹ quê...
 Bảy năm cuối tháng tử về,
 Con đi cải tạo nào nề Mẹ chưa !...
 Tình thương lượng biển dư thừa,
 Chắt chiu năm tháng đủ mua ít nhiều.
 Thăm nuôi bao thuở con yêu,
 Sáu năm có lẽ đến điều sạch trớn...
 Vui mừng quá, hết héo hon,
 Giơ tay quờ quang mừng con được về.
 Ít lâu Mẹ lại tái tề,
 Vượt biên đưa tiễn bên hè sông đêm.
 Nguyên câu biên vắng, sóng êm.
 Những thuyền hải tặc lại quên đi nghề.
 Tựa môn cửa, đổi thủ về...
 Sao con đến bến yên bề Mẹ vui.
 Bao năm Mẹ những ngậm ngùi,
 Lo cho con, Mẹ chôn vui tuổi xanh...
 Thủ về con đến an lành,
 Đói trên giường bệnh tưởng cảnh hoa xuân.
 Môi run Mẹ khát thì thăm,
 Cho con tất cả, còn phân Mẹ không...
 Không cầm, không thuốc, chạy lòng,
 Liã đời mỉm miệng màu hồng nụ tim.

14-11-1983.

Tình
 Mẹ
 Quê

Cười thối đời nhưng không ghét ai,
Cảnh nhân vui thú thặng năm dài.
Lấy câu nhân nghĩa khuyên người thế
Dấn dè, khiêm nhu dầu lấm tãi.

* *
*

Xử thế làm sao, biết cách sao,
Đường đi nước bước, lúc ra vào.
Bình tâm, an phận, vui vô sự...
Dây chớ cây tãi thấp với cao.

* *
*

Triết lý đời cho ai nấy nghe,
Thị phi lấm chuyện, mặc khen chê
Chu kỳ dịch lý thành, sang, bại
Thức tỉnh đường đời chớ có mê

* *
*

Lời dạy khôn ngoan phúc dề đời,
Tình người thay đổi lúc đây với.
Thành tâm là cửa kho muôn quý,
Đối trá làm sao dầu được trời.

* *
*

Chữ nghĩa văn chương mở học đường,
Hiên nhân quân tử triết yêu thương.
Khuôn vàng thước ngọc đo nhân thế,
Thi tập nôm vườn hoa sắc hương.

19 tháng 10/83

Nhà hiền triết
Nguyễn
Bình
Chiêm

chim gọi đàn

Núi mờ sương khói rừng thu,
Vàng phai áo lá hoang vu sông nguồn.
Lá rơi xào xạc nẻo thôn,
Bè, hồ liểu rủ cảnh thuôn đáng mến.
Xé ngang phiến đờ mắt thêm,
Thông già ru nhẹ lời êm gió ngàn.
Đâu đây vắng tiếng gọi đàn,
Đàn chim vô cánh về Nam dứt tìm.
Không gian giây phút lời im,
Mặt sông soi bóng bầy chim ngang dòng.
Chất thu gợi kỷ niệm lòng,
Chơi với gió nhỏ tình hồng nắm nao.
Mây nhìn anh tỏ ước ao,
Đoạn đường mật ngọt lối vào thiên thai.
Vì em những nét trang đài !
Tình dâng về nẻo dặm dài yêu thương.

Văng tiếng sáo, chồi vôi : cung đàn nguyệt
Tiếng tổ đong, hôn tiếng gió hoà âm,
Mầu nhạc êm, thoang thoang nhẹ lời thắm.
Điệu lá lướt đăm hôn tình diễm tuyết,
Mầu nhạc đẹp như biển vầng bóng nguyệt.
Suối tóc huyền, nhiệm tiếng nhạc thơm hương,
Mơn mơn tuổi, ấm nắng sớm hoa hương.
Hương trầm tỏa, vào không gian ánh sáng,
Quên, quên hết, thời gian cùng năm tháng.
Sao thời xưa, đong điệu vôi thời nay,
Dòng cảm thông, truyền lại đã bao ngày.
Yêu, yêu mãi nhạc nhiệm tình dân tộc,
Hoa thơm ngát, nhula reo, chồi nảy lộc.
Bao thân kinh, êm ngủ đăm cung đàn,
Chảy về tim, máu nghe nhạc hi'hoan.
Tê bào nhạc toàn Việt Nam nhiệm thể,
Sắc văn hóa dáng linh thiêng cửa lễ.
Phím thành trăng, và dây hóa mầu hoa,
Tình Việt Nam, say tuyết điệu lời ca,
Nhạc xưa cũ nhập hôn trào tim óc.

Cung đàn
Việt Nam

Đèo Núi

Lớp lớp nhà cao khỏi nóc đèo,
Thông reo rừng cũ neo xa xôi.
Đất Vàng núi kính sườn cao ôc,
Nắng đỏ sườn mây hoang đến chời.

Thiên Nga

Đồn sóng vui riêng chỉ có mình,
Cô đồn dài các dáng em xinh.
Nét duyên quý phái riêng đồng bích,
Áo trắng lông tình uống nắng tình.

8/83

Hương sơn sơn

Một bức hoành vàng phai, nét son,
Thời gian lưu dấu gót hao mòn.
Không gian phẳng phất lời sông núi,
Như tưởng ngàn xưa tiếng gọi hồn.

Nét độc bình sử men mùi sông,
Hai hàng bạch lập nền chân đồng.
Lư hương cở kính hương trầm tỏa,
Cặp hạc châu bên đang đứng trông.

Khắc chạm rồng bay trên áng mây,
Mâu phai son nhạt gót bao ngày.
Sơn thêm loang lổ tình năm tháng,
Mỹ thuật xưa đời sau ngất ngây.

Hồn cũ vẫn minh đã trở về,
Tuy rằng nuôi tiếc phai xa quê.
Vào trong dáng ngọc màu xưa ấy,
Bóng thấy thò vẫn say tử mê.

27-2-1984.

Lưu sơn sơn

Gạch vữa dung nhan nét cở thời,
Hồn xưa lắng đọng nẻo chời vời.
Tháp canh loang lổ màu năm tháng,
Lưng đá trần cho rêu đến chời.

Chứng kiến đời thay những bóng si,
Bề dâu biến cở bước chân đi.
Trò cùng trăng giải món thân cũ,
Khấp khểnh thời gian ý nghĩ gì.

Thuở đó rộn ràng ngựa hí, xe,
Ngày nay tưởng niệm có trăng hè.
Đập đầu vó ngựa bên màn kiêu,
Vọng thắm nàng nghiêng mái long che.

Một thuở vàng son đã gọi tình,
Đường vào địa sử những hoa xinh.
Tưởng tìm kỷ niệm còn đang nhịp,
Nào Việt còn lưu những bóng hình.

11-8-1983.

Hương hồn nhớ nhà

Vết nắng vàng đi hoang bãi xa,
Dáng chiều đỏ, tím, lẩn mây ngà.
Cô liêu bóng đỏ trổ trên cát,
Nắng xế chiều hoang lại nhớ nhà...

Nhớ những chiều bên khóm cúc hoa,
Lom khom sân sóc một cha già.
Lao xao gió nổi trong nương lúa,
Cô trắng đi về ngang quán đa.

Giot nhạc điệu tan lan quăng không,
Buồm nâu bước chậm mặt sông Hồng.
Hương cau nín thở nghe chiều xuống,
Tìm nắng thừa mái tranh cố trông.

Thời nhé ! chiều xưa chẳng tái hồi,
Ngọc ngà kỷ niệm một quê tôi.
Mang mạng tâm thức trời đông nhớ,
Bãi biển hoàng hôn đứng lại ngồi.

Lá vàng một độ dìm sương,
 Đồi cao im đứng tìm hương thu về.
 Dòng buồn nước chảy Sơn Khê,
 Tường như nẻo gọi tình quê tháng ngày.
 Đêm đêm mở tỉnh hồn ngây,
 Lang thang theo hướng chân mây cuối trời.
 Dòng xưa một thuở chơi vơi,
 Tình cha áp ứ bao lời dẫu yêu.
 Thôn trang những buổi hơn chiều,
 Theo cha thả bộ nghe diều thả tổ.
 Bên sông thu nước lưng ló,
 Đồng mùa lúa chín êm mở sóng vàng.
 Ai cười trong trẻo bên đàng,
 Thôn trang nhộn nhịp công làng chiều quê.
 Trấu cây thông thả đi về,
 Máy cò cười nói bên lề giếng khơi.
 Đàn cò vẽ trắng chân trời,
 Hoàng hôn rơi rớt đầy vơi sóng đào.
 Tiếng vui vo gạo cầu ao,
 Trăng thu nạm ngọt giọng cao hát hò.
 Trống quân, hát ví, thả thỏ,
 Nhạc quê tình mộng lối mở canh chầy.
 Hồn quê đất khách hao gầy,
 Mệnh mang sóng nhớ dòng đầy sông tim.

22-9-1983.

Đình Vũ

Sơn Núi quê

Những mái nâu màu bên núi xanh,
Đồi thông trái bạc lá chen cành.
Nường chè tiếng hát trũng mây trắng,
Một nét tình quê một bức tranh.

Tầng đá trên cao thoáng cảnh chùa,
Mái rêu phong độ nắng cùng mưa.
Mây trời che lọng dài năm tháng,
Mồ điểm kinh, hôn chiêu, sớm, trưa.

Dậu trúc, chè thơm, hương khóm lan,
Ngấm hồn non bộ sớm sương tan.
Rung rung rầu bạc bên hàng cúc,
Thần nội chìm trong áo ngự hần.

Thấy cảnh non xanh gợi nhớ nhà,
Hồn hoang mộng tượng nẻo quê xa.
Chim dân ý thức đi vào mộng,
Như tưởng hôm nào theo gót cha.

Hoa Trãi

Lá biếc xanh, hồng duyên cánh trà,
Môi em son nét ười xuân da
Cành xương đót nhỏ thân nâu nhạt,
Những nút tình nụ xinh áo hoa.

Cánh Thiệp Xuân

Những nét màu duyên tuổi cánh xuân,
Phô màu hoa ý ngổ muôn lần.
Em mang sứ điệp tình câu chúc,
Như phút hòa tấu tiếng ngọc cầm.

Đêm lẹ đêm hè, trăng đến chòi
Hoa thưởn, gió nhớ lá lời mới
Trắng vàng uông ngọt câu hò hát,
Ru tiếng thùy dương ca gió khời.

Đón gió bập bênh sông sáng trắng,
Trời, trăng, mây, nước óng tở vàng.
Thuyền trắng lờ lững êm đềm nguyệt,
Sáng chắt dầy khoang chỏ chị Hằng.

Vắt vẻo đầu tre trắng muôn rời,
Mây, nằng, trăng trẻ hé môi cười.
Thẹn, trăng e lệ màu duyên dáng,
Cuốn, vén mây ngũ, gió đến chòi.

Trăng

lệ

h.

hè về

Nắng hạ về cho đỉnh tuyết hao,
Một đêm tức tối hỏa sơn gào.
Hoàng hôn rực rỡ mây không ngủ,
Tốc liễu buông dài gió vén cao.

Núi tắm nghiêng nghiêng bóng mặt hồ,
Trắng, xanh, mây, nước đẹp trời thơ.
Chim ngàn dẫn nước tan sương núi,
Tiếng hát đôi thông nổi tiếng mờ.
Hoa biển bướm xinh cánh trắng phau,
Lô xô nước bước ghep chân cầu.
Muốn sao lột cánh vàng trên sóng,
Trắng sáng nũng nộn sao sắc nâu.
Khúc hát thời gian hạ đẹp trai,
Biển in cát ướt gót chân hài.
Em như nắng hẹn hương sen đợi,
Đẹp quá hoa tình hong mắt ai.

5/2/83

Thăm Thăm Nhạc

Rằng đây họp mặt dang tình,
Thấy trong nhau có bóng hình quê hương.
Nhạc thờ những nhớ cũng thương,
Nửa hôn ĐẤT MẸ, vãn vườn dậm ngoài.

Phong tim

Một thoáng yêu và một thoáng hương,
Mặt hoa màu nhạt tím vương thường.
Cành gãy mỏng mảnh hoa cài gió,
Vẫn đẹp dù phôi pha gió sương.

Cúc đẹp khoe vàng áo sắc tươi,
Thu về môi nở nụ em cười.
Eo thon lá biếc xinh hồn mỏng,
Thu cả tình duyên của đất trời.
Hưởng vị trà bên em cúc xinh,
Sớm mai thu chớm biết bao tình.
Ngắm em gót ngọc mòn đuôi mắt,
Một thoáng hương mà thơm ý tình.
Em sóng đôi bên hăng chữ duyên,
Bài thơ tuôn tú sắc thuyên quỳên.
Màu hoa, chữ đẹp sao vừa lứa,
Đề nhụy trà thơm khói ảo huyền.

Quê hương nắng đã vào hồn thò bé,
Những năm dài nắng sưởi ấm lòng con.
Đến bây giờ nhớ màu nắng héo hon

Nắng vàng đẹp màu mai vàng xuân cũ,
Nắng hồng ánh tươi vườn đào dư dũ.
Nắng vào da, vào thớ thịt, tim non
Dù xa quê nắng thuở đó còn hồn !

Nắng đây ấp nạm vàng con ngõ vắng,
Lúa chín mây nắng đồng quê mây trắng
Nắng trái dài bát ngát một Củi Long
Nắng ven dờ trải lụa lúa sóng Hồng.

Trường sơn nắng ! núi đèo cao hun hút
Nắng lấp loáng cánh chim trời cao vút
Nắng rừng tre Long Khánh đỏ hoe vàng
Nắng đôi Cù rong ruổi buổi thu sang.

Đèo Đại-lãnh biển eo xanh nắng bạc,
Tường vàng dựng trời Cam-ly nước thác.
Nắng Việt Nam hồn cảm nhận vui tươi
Nắng quê hương làm tim rức men đời.

Nắng quê mẹ ngắt ngây say mùi nhỏ,
Nhớ màu nắng như nhớ từng hơi thở !
Những tình nồng của đất Mẹ Việt Nam.
Nắng hương thơm chiều thôn bản cơm lam.

Eo Nam Hải nắng vào lòng biển cả
Nắng khô cá văng nâu ven bên Đá.
Nắng thùy dương bờ cát trắng Nha-trang,
Nắng mênh mông sóng ruộng lúa ven làng.

Tim nhạt nắng vì hồn vương quê cũ,
Trời tháng hạ màu nắng đây chưa đủ !
Đẹp lắm sao là màu nắng quê cha,
Đã ươm hồng tim não Việt nở hoa.

Xa quê cũ nên màu hồn không nắng,
Tiết thay đôi tình bốn mùa trống vắng.
Những con tim của đất Việt lạc loài,
Màu nắng xưa vẫn thắm mãi không phai
Nắng Đất Việt niếm hồn tình con Mẹ.

Màu nắng

Quê hương

Điêu Dao

Uốn nắn màu trắng sao khó thương,
Có ai kiểm soát một mũi hương.
Hoa không xếp cánh tuân theo lệnh,
Gió chẳng tìm mây ép vãn vườn.

. 1982

Ảnh Thư

Bạch Lạp lung linh lay bóng gương,
Ảnh thư mờ tỏ ánh trắng vườn.
Vết son đậm nét hàng binh pháp,
Tráng sĩ bình thân tuốt kiếm vườn.

Kiếm Bạc

Kiểm bạc bên dung nhan ánh hoa,
Ảnh thư luyện võ dẻo tay gà.
Non sông góp mặt hùng trang sử,
Nhạc điệu tình ca buổi thái hòa.

. 1982

Kỳ
ng
ng
c
c

Ngân dậm xông pha vượt núi rừng,
Bên hông đoản kiếm, nỏ trên lưng !
Ừ ừ gió cuốn theo chân ngựa,
Văng vẳng như nghe trống điểm thùng.

Cúi rạp mình trán đụng tới bòm,
Qua đèo cơn sốt ánh hoàng hôn.
Tiếng vang đá rớt băng dòng suối,
Nước kiêu tìm trong vó bước dồn.

Sỏi đá lả theo, rạp cỏ đường,
Hoa chưa kịp tỏ thấy mùi hương.
Chim chưa kịp sợ bay sau ngựa,
Vó ki'tung cao nuốt dẫm trường.

Lớp bụi thoa nâu đỏ mặt, mây,
Trường thành chợt hiện ở chân mây.
Vấn thú vôi nấn ngoài bao gấm,
Tráng sĩ dang trình trong phút giây.

Nửa tháp chìm mờ trong khói sương,
Tỉ ngàn giọt phân nắng thu hồng.
Văng anh em thấy mùa yêu xám,
Lá lạc loài vương trong lũng thương.

Tháp
Sương

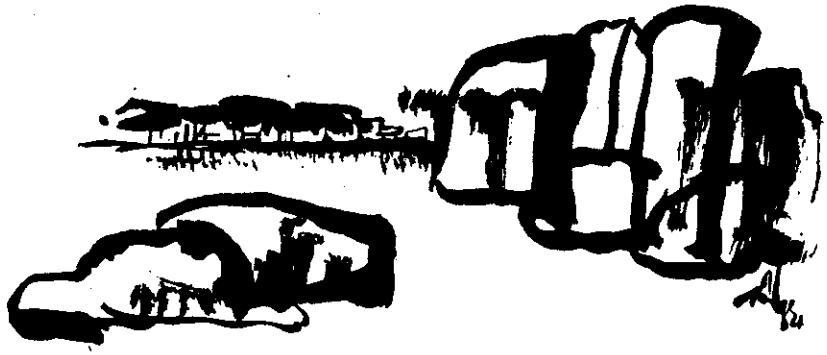
Đêm
Hồng

Tuyết trắng rời ngoài trời giá băng,
Gió đông run rẩy bước qua đàng.
Cây đổ mờ ngủ choàng chắn lạnh,
Lũng lá vàng lệt ôm bóng trắng --

Một ánh vàng khuôn cửa đứng trông .
Đèn đêm tâm sự với hàng thông.
Sao trời đi vắng mây quen lối,
Ghềnh đá chìm sương đứng đợi chông.

Sát cánh cùng em nhóm lửa hồng,
Mắt ngồi ánh sáng sưởi ấm đông
Không gian ấm áp lời tâm sự,
Ngưng bước thời gian đã cạn dòng.

Ha

Lá biéc mình hoa có áo xinh,
Thân tròn hạ trắng hững men tình.
Không gian ngọc bích trôi dòng sáng,
Tâm thắm mây viên tua nắng trịnh.

Tiếng hát
Khung

Răng đây tiếng ngọc trầm ca,
Răng đây lối đẹp nở hoa cuộc đời.
Dòng hồn lạc nẻo chời vời,
Sông mè bết hoặc đây vời đêm trường.

Lưu

Hương

Tài

Ngày ngày ngó sóng biển chiều,
Tường như quê Mẹ sao diều hóm nao.
Mạn thuyền chân nước ra vào,
Tù và vang vọng rặng cao lá dứa.

Ngổ mồn loang nắng lá thừa,
Gió vườn thổi nhẹ đong đưa trái cà.
Nghiêng nghiêng đậu trúc la đà,
Giếng đình tiếng hát sáng gà đêm trắng.

Có gà ôm ấp bó ngang,
Gươm xanh thắt đọt sóng hàng rặng cau.
Phủ sa nhuộm nước da nâu,
Đàn trâu ỉ ạch bên cầu qua sông.

Thì thâm nói nhỏ đôi thông,
Bình minh đông chớm sương hóng luồng yêu.
Cổng làng nhộn nhịp hè chiều,
Đàn em chạy nhảy thả diều ven đê.

Xinh xinh áo trắng tóc thề,
Che che vành nón nghiêng lẽ vai thon.
Ngon ngon uống tiếng cười đơn,
Xón xao thôn nữ ví von hát hò.

Đồng chiêm vàng nam sáng mờ,
Thuyền trắng một lá thả thơ gầy đàn.
Cổng chùa gió thổi hương lan,
Đài sen mưa nhị nắng tan mặt hồ.

Thuyền câu thu sáng lặng lơ,
Mái tranh hiên trải vật vô tàu tiêu.
Vòng xanh thắm nhỏ ao bèo,
Mai vàng nở rộ xóm nghèo ngày xuân.

Trống chèo cười rộ bao lần,
Lao xao vui nhộn nổ sân đình làng.
Thuyền tình hát ví qua giang,
Gái trai ngày ngát mệnh mang sóng lòng.

Lưới căng ban biển xuôi dòng,
Hàng hàng cá bạc, cá hồng đầy khoang.
Giọng ca cây lúa bên đàng,
Thơm thơm lúa mới điểm trang cốm hồng.

Đàn ngan hoa nổi trắng sông,
Buồm phai nắng nhạt bên dòng lướt qua.

Gió đây cách biệt quê cha,
Vùng trời ảo ảnh bóng nhà năm xưa.
Trường giang sóng nước ban trưa,
Tuồng dòng sông Cửu nắng thừa chói chang.

Miền khô cây cỏ hai hàng,
Tuồng như dừa nước sang ngang đôi bờ.
Mây trời sao thấy bỏ vô,
Không như quê Mẹ trắng mờ mây vàng.

Núi cao trùng điệp hàng hàng,
Trường Sơn ngộ nhận, đất vàng: Trường Sa.
Rừng thông liên tưởng rừng già,
Bụi vàng xuân đến, rặng mai cánh vãng.

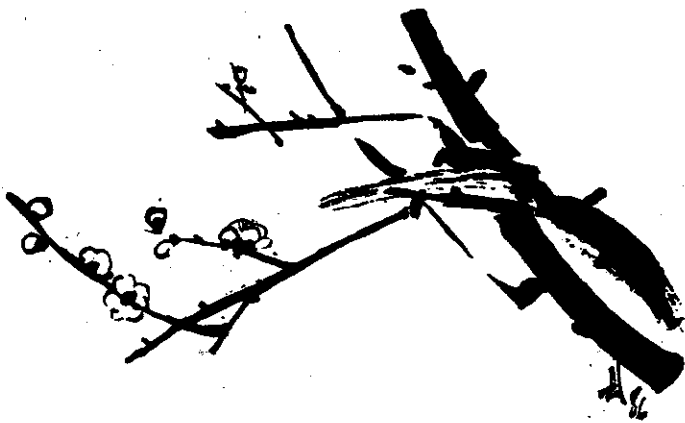
Quê ơi! biển nhỏ mệnh mang,
Đêm đêm du mộng lên đàng hồi hương.

Liên lạc

Nhật ánh trời chiều sương xuống mau,
Tre già lấp ló bóng nghiêng cầu.
Trâu già lưng thủng về thôn bản,
Tối đã len về trong lũng sâu.

Khói nhạt màu lam vườn mái tranh,
Chân trời dằng dờ ánh mây thành
Núi xa chìm lẩn màu sương khói,
Liễu rủ buồn trông nước kềm xanh.

Ghênh đá ngời trời, mặc nắng chiều,
Hải âu tư lự dáng cô liêu,
Chiều xưa theo sóng triều dâng nhớ,
Văng vẳng còn như nghe tiếng tiêu.

Liên lạc

Vút ngọn đào hoa duyên búp xinh,
Đây mùa xuân đến lộ nguyên hình,
Em mang tuổi đến thời xuân tiết,
Hồng phớt da, dài hôn nắng trinh.

Sóng nạm vầng cho nắng sánh vai;
Hoa tường chung bóng nụ hôn dài.
Long lạnh đêm hạ sao trời bạc
Mây thoáng giăng lấm trắng liễu trai.

Xanh ngắt màu da, mây trắng hoa
Chói chang bước hạ trúc la đa.
Rừng già lan thớ màu trinh bạch
Nước suối hòa âm vui tiếng ca.

Rực rỡ hào quang đỉnh tuyết cao.
Xôn xao hoa núi ngát hương vào.
Chim rừng tiu tít lưng đôi dõc.
Vào hạ nồm nam gió ước ao.

Biển, cát vãng chân em bước vương
Ô kìa gót ngọc nảy bông hương;
Sóng tình man mác dòng tâm tưởng
Anh thấy màu trắng sao dễ thương.

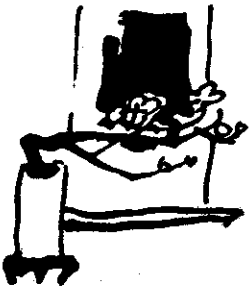
Tết Như

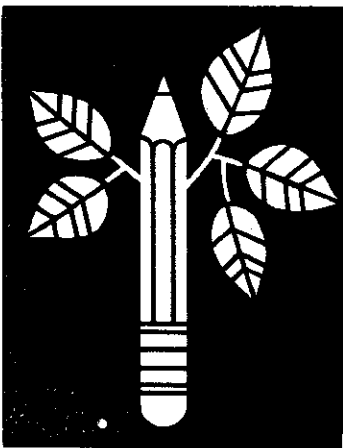
TẾT ĐẾN, MÙA XUÂN CŨNG NHỚ NHÀ,
CŨNG CHÔI, CŨNG NỤ, CŨNG RA HOA.
NGHE NHƯ XUÂN Ý SÂU DÂNG LỆ,
VỌNG TƯƠNG VỀ QUÊ HƯƠNG XỨ XA.

TUYẾT TRẮNG NGÀY XUÂN THÂM LẠNH LÒNG,
TRÙNG DƯƠNG MÁT BIẾC NGẬM NGÙI TRÔNG.
HƯƠNG QUÊ PHẪNG PHÁT GÂY MÙI NHỚ,
KỶ NIỆM VÀO HỒN HOA BIẾT KHÔNG?

TẾT ĐÃ ĐI VỀ QUÊ GIẤC MƠ,
TÌNH XUÂN ĐẤT KHÁCH NHƯNG Ở HỜ.
NHỮNG NGÀY TUYẾT ĐIỂM LINH THIÊNG CỬ,
MỘT THOÁNG HIỆN HỒN DÂNG Ý THƠ.

CHIM VIỆT, CÀNH CÂY LẠ, XÓT XA,
NỬA HỒN XUÂN ĐỂ LẠI QUÊ NHÀ,
MÂY TÀN GIÓ GỌI TÌNH QUÊ MẸ,
HOA NHỚ U HOÀI SAO THIẾT THA.

ĐỊA CHỈ LIÊN LẠC :

*Lê Ngọc Hồ
6307, 12th AVE. N.E.
Seattle, Wa. 98115.
U.S.A.*

Ngân phiếu xin đề :

Lê Thị Kim Dung

*GÍA : \$6.00 +0.75 cước phí
trong nội địa Hoa Kỳ.*

Áoa

mei

ph

Tuoi

Tinh

nhoc

Việt

huyền

xua

lin

tep

ki

đan

Nam

